

ISBN: 978-605-7949-81-3

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

Ketebe Yayınları: 169

Öykü

Editör

Aykut Ertuğrul

Kapak

Harun Tan

Düzeltili

Cihan Aldık

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Eylül 2019
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 34989

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212.612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Matsis Matbaa Hizmetleri

San. ve Tic. Ltd. Şti

Sertifika No: 40421

Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad.

No: 51 Sefaköy Küçükçekmece /

İstanbul Tel: 212 624 21 11

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.'ne aittir.
İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Benden Önce Ölme

MUSTAFA NEZİHİ PESEN

KETEBE

Mustafa Nezihi Pesen

1972'de Bingöl'ün küçücük bir köyünde doğdu. Ailesi, darbeden sonra İstanbul'a göç etmek zorunda kaldı. İstanbul'un taşrasında tutunmaya çalışırken Üsküdar İmam Hatip Lisesi'ni ve M.Ü. İlahiyat Fakültesi'ni bitirdi. Sergüzeştini yazmazsa unutacağını zannetti. Öğretmen oldu. Uzun süren bir sessizlikten sonra yazmaya başladı. *Fayrap, İtibar, Birnokta, Dil ve Edebiyat, Cins, CafCaf, Hacamat, İlim ve İrfan* dergilerinde ve dunyabizim.com'da yazılar, hikâyeler, şiirler yayımladı. *Seferber* dergisi genel yayın yönetmeni. Evli ve dört kız babası. İkibinonaltı'nın baharında *Avangard Yayınları İstanbul'a Zikirle Girdin Mi Hiç?* diyen yazarın ilk kitabını yayımladı.

İçindekiler

ömrümüz geçti böyle

dördüncü gün.....	9
aynı gün	12
hastaneye giderken	15
istanbul sevdası.....	19
ömrümüz geçti böyle.....	26

benden önce ölme

dolap	33
zırhın içindeki.....	39
hikâye ağacımız.....	44
iki dağ arasında yankılanan nefes.....	50
ah saadetim!.....	54
benden önce ölme.....	58

sevgilinin yıkık evi

kahvenin ortasına düşen.....	67
başka bir ömer	73
iki yürüyüş iki fatiha	78
sevgilinin yıkık evi.....	84

yollar/yıllar

otobüs yolu	93
okul yolu.....	99
zedprex.....	105
acı çay	110

ömrümüz geçti böyle

Dördüncü Gün

Çocuk uyandığında günün ışıdığı fark etti. Her şeye rağmen; bu fakirliğe, bu yoksunluğa, henüz tükenmemiş bu gurbetlik hissine rağmen gelip içine yerleşen sevinç kırıntıları bu sabah gelmeyi unutmışlardı sanki. Şöyle bir sağına soluna bakındı. Odadaki kardeşleri hâlâ uyuyordu. Kalkmaya davranınca bedenindeki yorgunluk ve kırgınlığı bariz bir şekilde hissetti. Bu rahatsızlık ona gece boyu yaşadığı huzursuzluğu, bir çok kez uyanıp uyanıp uyumaya çalıştığını hatırlattı. Kendisini zorlayarak mutfağa gitti. Susamıştı. Musluğu açtı ama su akmyordu.

80'lerin ortasında göç ettiğimiz İstanbul'un bu kenar mahallesinde, Atışalanı'nda büyük bir su sorunu vardı. Musluklardan akıtılmayan su, tankerlerle dağıtmaya çalışılıyordu. Gariban halk su kuyruklarına giriyor, saatlerce bekleyiyordu. Benim de bazı günler annemle su kuyruklarında uzun ve yorucu bekleyişlerim oldu. Su azdı, insanlar fazlaydı. Bu az su hem içiliyordu, hem bu suyla yıkanılıyor, çamaşır ve bulaşıklar temizleniyordu. Anneler ve ablalar çok yoruluyordu.

Büyük plastik kaptaki suyu gördü. Suyu bardağa nasıl dolduracağını bilemedi. Henüz küçüktü ve galiba hastaydı. Çünkü